

Πρωτότυπο
Προσκή

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

Έτος ΙΒ'. 1936. Ιδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ—Συνδιευθυντής ΧΡ. Δ. ΖΩΗΜΙΧΟΣ Κυριακή 8 Απριλίου 1936

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

ΗΡΩΩΝ ΠΑΣΧΑ

Ο Αδελφός της Μεγάλης Πασχα-
λίας χαιρέτισε, με τες χερσές αχτιδές
του, απάνω στα Σουλιώτικα βουνά, τα
φλάμπουρα της Κλεφτουριάς, τους Κα-
τσαντιώλους, έναν κι έναν, και τον
αρχηγό τους, τον άντρεϊον των άντρεϊ-
ων Κατσαντώνη, σαράντα έναν....
Είταν μαζί του οι ένδοξοί του Κλέ-
φτες: Ο Χασιώτης κι ο Λεπενιώτης,
αδέρφια του, ο Βλαχαράς, ο Τσιόγ-
γας, ο Ζαχαράκης κι άλλοι άνομα-
στοί τουρκοφάγοι.... Έρχονταν από τα
χειμαδιά της Πάργας και πήγαιναν ύ-
σια στο Μοναστήρι του Κουγγιού, ό-
που είχαν τάμμα να ποινωθήσουν και
να κάνουν πασκαλιά με τον άλλον άν-
τρεϊον των άντρεϊων, τον Ήγούμενον
του Κουγγιού Σαμουήλ, τον λεγόμε-
νον Καπετάν Καλόγηρο, κι άπένκει
να τραβήξουν για τ' άνοιξιάντικα λημέ-
ρια τους, απάνω στα ηρώικα του Πίν-
δου και των Άγρώνων.
Πήγαινε η άγια Φουσανέλλα της
Κλεφτουριάς ν' άσπαστῇ το ιερό Ράσο
της Έκκλησίας, ο Άειός του Μίνδου
να χαιρέτισῃ το Άειοντάρι του Σου-
λιού....
Αύτοι οι δυο μεγάλοι ηρώεσες και
ηρώεσες της Έλληνικής Έλευθερίας
ζηλευόνταν συναματῆς τους και φθο-
νοσαν τα ήρωικά θυμώματα ό ένας του
άλλου, όσες μπορούσαν να ειση κα-
νείς ότι αυτοί οι δυο γίγαντες της έλ-
ληνικής Άνταρτίας, κατά βάθος, είχαν
αγαπημένους έχτεροι κι έχτερένους φι-
λοι, αλλά στα μάτια του Πόρου φαί-
νονταν σάν αδέρφια....
—Ντούγγι! Ντούγγι!
Βρόντησι απ' έξω η μεγάλη αλό-
θυρά του
—Ποιος χτυπάει!
Ρώτησε από μέσα μια βαρεία φωνή.
—Οι Κατσαντιώλοι!
—Απολογήθηκε άλλη φωνή απ' έξω.
—Προχωρήτε στο σύνθημα.
Ξανάειπε η φωνή από μέσα.
—Κωσταντίνος την έχτισε, Κω-
σταντίνος την έχασε και Κωσταντί-
νος θά την πάρῃ.
«Γούρρουονονονον!» άνοιξε η θύρα
του άθανάτου Μοναστηριού διάπλατα
και μπήκαν μέσα οι ήμίθεοι και όπο
φθίτες της Μεγάλης Έλληνικής Ίδέας
ένθ' με το ίδιο «γούρρουονονον» ξανα-
κλειούσε πίσω τους η θύρα, και τρα-
βησαν ύσια προς την έκκλησιά, ποδ
λειτουργούσε, Σαρματώθηκαν όλοι
μπροστά στον ναό, θηκα και μπήκαν με
σα ξαρμάτωτοι ήσαν και ταπεινά ε-
άνημερα και ανυπατάχτα θηρία του
Πόλεμου, σάν πρωτομάχες πρωτο-
στέφανες νύμφες προσκύνησαν την «Δ-
όδοισα», ήκουσαν το «Χριστός ανέ-

στη» μετάλαβαν και πήραν αντίδωρο
από το τουρκοφόνο χέρι του υπερχρω-
τού Ήγούμενου, και βγαίνοντας έξω
με την ίδια ταπεινότητα, ξαναφόρεσαν
πάλε τ' άρματά τους, περιμένοντας να
βγῇ κι ο Ήγούμενος από την έκκλη-
σιά. Να τος σε λίγο κι ο Ήγούμενος,
αγκαλιάστηκαν και φιλήθηκαν σταυρω-
τά οι δυο μεγάλοι άντρες του τυραννού-
μενου κι άγωνιζόμενου Έλληνισμού
κι ανέβηκαν ύσια στο δοξάτο, όπου εί-
ταν στρωμένο ένα μεγάλο στενόμακρο
τραπέζι με πασκαλόψωμο, με τέσσαρα
πάντε άρνιά ψημένα, με κόκκινά έκα-
τοστή κοκκίνα αυγά, σκορπισμένα όλα
από την μιά άκρη ως την άλλη του
τραπέζι και με κόκκινά δαναριά πλό-
σκες μεμνῆτες κρασί άγιονομαρτίτικο.
Στο οριζόντιο κεφαλοτράπεζο κάθη-
σαν πλάγι—πλάγι οι δυο άντρεϊοι των
άντρεϊων, ο Ήγούμενος κι ο
Αρχηγός των Κλεφτών, η Δόξα
της Έκκλησίας, κι η Δόξα
της Κλεφτουριάς, δεξιά οι άλ-
λοι καλόγηροι του Μοναστηριού και
ξερβιά οι Κλέφτες. Έξωχο και μεγα-
λότερο σύμπλεγμα Σταυρού και Στα-
θίου, Ράσου και Φουσανέλλας, Πί-
στις και Πατρίδας!
Αρχισε να βλογῇ το τραπέζι ο Ή-
γούμενος.
—Χριστός άνέστη, έκ νε-
κρών, θανάτω θάνατον
καταήσας και τοίς έν-
ετοις μνήμασι ζωήν κα-
τασάμενος και παίρνοντας
ένα κόκκινο αυγό, είπε στον Κατσαν-
τώνη:
—Χριστός - Άνέστη! Καπετάν -
Αντώνη και να μᾶς άξιώσει ο Θεός να
μπούμε του χρόνου στην Πόλη και να
λειτουργηθούμε στην Άγια Σοφία.
—Άληθώς - Άνέστη! Κοπετάν Γού-
μενι, κι από το στόμα σου και στού Θε-
ού τ' αὐτί...
Απάντησε κι ο Κατσαντώ-
νης, παίρνοντας κι αυτός ένα κόκκινο αυ-
γό και στην στιγμή Καλόγηροι και Κλέ-
φτες βρέθηκαν μ' ένα κόκκινο αυγό στο
χέρι του ο καθένας.
Ο Ήγούμενος είπε στον Κατσαντώ-
νη:
—Κράτα κάτω τ' αυγό σου να χτυπή-
σω...
—Κράτα το έσύ κάτω να χτυπήσω ε-
γώ...
Τού άπάντησε ο Κατσαντώνης...
Οι δυο πολέμαχοι άγριοκτυπήθηκαν.
—Εγώ θά χτυπήσω πρώτος (είπεν
ο Ήγούμενος)—γιατί έγω είμαι και λε-
ρωμένος και πλειό ήλικιωμένος.
—Όχι (άντεϊπεν ο Κατσαντώνης) θά
χτυπήσω εγώ πρώτος, γιατί είμαι άρχ-

γός όλης της Κλεφτουριάς της Ρούμελης,
ένθ' έσύ είσαι ένός μοναστηριού μο-
ναχά...
—Πρωτεύει πάντα η Έκκλησία και
μ' αυτήν κι οί λειτουργοί της...
Αντεϊπε κι ο Ήγούμενος.
—Μένον, όταν φορᾷς το πετραχήλι
είσαι άνώτερός μου...
Αντεϊπε και πάλε ο Κατσαντώνης.
Ο παρήφανος Ήγούμενος του Κουγ-
γιού κι ο άλύγιστος άρχηγός της Κλε-
φτουριάς άναψαν. Φωτιά και μπαρούτι
πλάγι—πλάγι. Τα μάτια τους έπετοσαν
άστραπές. Περιμένονταν να σκάση ο κε-
ραυνός! και να πλημμυρίσῃ από άδερφι-
κό αίμα τό πανίερο Μοναστήρι!
Σ' αυτήν απάνω την τρομερή στιγμή
πετάχτηκε σάν μολύβι, ποδ βγαίνει από
το στόμα του ντουφεκιού, ο Λεπενιώτης,
και μπαίνοντας άνάμεσά του, βρυάχτηκε
σάν θηρίο:
—Σταθῆτε! Κι οί δυο σας έχτε δί-
κη. Ούτε ο Γούμενος του Κουγγιού, ου-
τε ο άρχηγός της Κλεφτουριάς πρόπει
να πέση κάτω! Να τσουγκρήσετε στα ύ-
δια(*) κι' όχι από πάνω προς
τά κάτω! Έτσι τσουγκρούν οί ίσοι οί-
ταν κάνουν «Χριστός άνέστη».
Το μαύρο σύννεφο, ποδχε καθήσει ά-
πάνω τους βαρύ κι άγριο, σκορπίστηκε
στην πνοή της ευφύας του Λεπενιώτη
κι οί δυο ψηλότερες κορφές του άγωνι-
ζόμενου Έλληνισμού τσιούγκρησαν δρι-
ζόντια τα κόκκινα αυγά της Μεγάλης
Πασχαλίας, και σάν νύκτωρ και κι αυτά
την μεγάλη φιλοτιμία των δυο Άρχηγών
έσπασαν και τα δυο μαζί!
—Χριστός - Άνέστη και στην Πόλη!
Φώναξαν οί Κλέφτες με χαρά.
—Άληθώς - Άνέστη και στην Άγια
Σοφία!
Απάντησαν χαρούμενοι κι οί Καλόγη-
ροι, κι έγινε ένα γενικό τσιούγκρισμα
των αυγών απ' άκρη σ' άκρη του τραπέ-
ζι και μια μεγάλη χαρά και μια ύπερ-
μετρη άγάπη άδέρφωσε πάλε Κλέφτες
και Καλόγηρους.
Το ταυτόχρονο σπάσιμο των κόκκινων
αυγών του Ήγούμενου του Κουγγιού
και του Άρχηγού των Κλεφτών της Ρού-
μης, θεωρήθηκε κι από τους Καλόγη-
ρους κι από τους Κλέφτες, ποδ παρακο-
λουθούσαν με φοβερό καρδιολογῆ την έ-
ριδα των δυο μεγάλων ήρώων, ως θεϊκό
σημείο, ότι δέν είχαν κατώτερος ό ένας ά-
πό τον άλλον και φώναξαν:
—Νά ζήσετε κι οί δυο σας ίσοι κι' ά-
νικητοί για την Έλευθερία του Γένους
μας!
Τότε οί δυο κανένδοξοι άντίληοι έ-
σκυψαν τα κεφάλια, άνοιξαν την άγκα-
λιά και σφιχταγκαλιάστηκαν, κλαίοντας
από χαρά κι άπειρη άγάπη.
Ο Κατσαντώνης άσπάστηκε με σεβ-
σμό το δεξιό χέρι του Σαμουήλ, κι ο Ήγού-
μενος (* Οριζαντίας).

μενος φιλεῖ γλυκά στο μέτωπο τον Κα-
ταντώνη, κι από τότε όνόμαζε πατέρα
του τον Καπετάν - Καλόγηρο, κι ο Κα-
πετάν Καλόγηρος, παιδί του τον Κατσαν-
τώνη!
Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ
ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΕΞΗΓΗΣΙΣ
Ο Διευθυντής της «Έλευθε-
ρίας» κ. Χ. χρστοβασίλης, δια-
φωνήσας μετά της Γενικής Δι-
οικήσεως Ήπειρου, ως προς την
ανάμειξιν του ένταύθα Λαϊκού
Κόμματος εις τας δημοτικές
έκλογάς της 11ης παρελόντος
Φεβρουαρίου, καθ' ός ήσαν ύπο-
ψήφιοι οί άξιότιμοι συμπατριώ-
ται κ. κ. Δημήτριος Π. Βλαχλειδής
και Βασίλειος Περσινέλλας, εξ
ΐσου δε συνδεόμενος φιλικώς
μετ' άμφοτέρων και μη έπιθυμών
να ταχῇ κατ' εὐδενός τών ύπο
ψηφίωντούτων, ήναγκάσθη ν' ά-
πομακρυνθῇ των Ίωαννίνων, και
να μεταβῇ εις Αθήνας, άφ' όσας την
εὐθύνην της βεβαίας άποτυχίας
του παρά του εισημένου Κόμμα-
τος ύποστηρικῶν τοσείτουδς προ-
τοστατήσαντας εις αυτήν.
Ο κ. Χρστοβασίλης συνε-
βούλευσεν έν καιρῷ τοὺς άρμο-
δίους πολιτικοπολιτικῆν έπρεπενα
τηρήσῃ τ' Λαϊκόν Κόμμα ένταύ-
θα κατὰ τας έκλογάς, τήν
δὲ Ιδῆαν του άπεκρίνωσε εαρ-
ραλώς και προς τον Κύριον
Πρόεδρον της Κυβερνήσεως,
αλλά δέν εισηκούσθη, και ήδη
έπανερχόμενος μετά δίμηνόν
και πλέον άπουσίαν εύρίσκειται έν
πλήρει τάξει και είλικρινεί φιλικῶ
μετάτε του έπιτυχόντος Αιμα-
ρχου Ίωαννιτών κ. Δημ. Π. Βλαχλει-
δη και του άποτυχόντος κ.
Βασίλ. Περσινέλλα, όστις έπε-
σε δυστυχώς θυμα άλλων του
γενῶν, παθόντων, άνητι άλλος,
έξ υπερβολικῆς αίσιοδοξίας.
Αλλά το πάθημα δε χρησιμεύ-
ση ως μάθημα εις συγκλονιστά του
Λαϊκού Κόμματος, ό όποιος με-
ταμορφώσῃ εις καπουδαίον πο-
λιτικόν παράγοντα, εκ του μη
όντος ενυπνιάζετο δημοτικήν
έπιτυχίαν, και καταβαρύνωσιν
του πανισχύρου κ. ημ. Π. Βλα-
χλειδη, διότι ο κ. Βλαχλειδης
δέν του έχρηγήσας μερικά μαν-
σοβία.
Ένεκα του λόγου τούτου, διε-
κως και η «Έλευθερία» κατό-
διαστυπ. τοσείτουδς έκδοσιν
της, καθόσον είναι πασίγνω-
στον ότι ο Διευθυντής αυτής,

Καὶ ἄπην τὴν παρελθούσαν ἐβδόμη-
 ρα εἶχαμε ἀληθῆ χαρὰν ὅτι καὶ ἄποσαν
 τὴν "Πλειον: ἀνθρώπων, βροτῶν καὶ ἀφ' ὅ-
 ρων κινῶντα εἰς τὰ πλειονώτερα βουνά, μέ-
 ρη καὶ αὐτοῦ τοῦ Μητρώου.
 Ἡ ἔβδωμάς αὐτὴ μᾶλλον πρὸς ἐβδόμη
 αὐτῆς Χριστοῦ ὡμοίειτε παρὰ πρὸς
 ἐβδόμην Μεγάλου Πάσχα.